

[Poulsgaard]

volleyballsporten ikke skal spille landskampe i foreløbig 1981 på grund af manglende økonomiske midler. Ministeren er sikkert enig med spørgeren i, at vore sportsfolk er gode ambassadører for Danmark ude i verden.

Det virker derfor både absurd og barokt, at et sportsforbund skal hindres i denne opgave, når man kan støttes af tipsmidlerne i stedet for at bruge en stor del af dem på politiske ungdomsforeninger, forfattere og andre formål uden tilknytning til idrætten.

Poulsgaard (FP):

Det er ikke ret tit, jeg kommer og beder ministeren om at bruge nogle penge; jeg plejer som regel at komme til ministeren og sige, at nu skal vi til at spare noget.

Når jeg i denne situation vil bede ministeren i hendes egenskab af sportens minister at finde nogle ekstra midler til Dansk Volleyball Forbund, for at det kvindelige volleyballforbunds spillere kan få lov til at spille nogle landskampe i 1981, hænger det sammen med, at fremskridtspartiet har fremsat et forslag om, at tipsmidlerne ubeskåret skal tilfalde idrætten. Det gør de ikke i dag, som ministeren ved; vi bruger jo tipsmidlerne til en masse andre ting. Jeg mener, at der måtte kunne byttes om på bevillingerne til nogle af de ting, som ikke er idrætsformål, således at de kvindelige volleyballspillere kunne komme ud og spille.

Vi har jo så travlt med ligestilling mellem kønnene og alt det dér. Nu har ministeren en chance for at vise, at hun mener ligestilling lidt alvorligt, så også de kvindelige volleyballspillere kan komme ud og spille lidt. For som jeg skriver i den skriftlige begrundelse, tror jeg ikke, ministeren og jeg kan blive uenige om, at de sportsfolk, vi har, er gode ambassadører for vort land. Jeg har ladet mig fortælle – jeg har selv ikke meget forstand på volleyball – at det er en sport, der er i fremgang. Derfor synes jeg nok, det var værd for ministeren at overveje dette spørgsmål.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Jeg kan svare hr. Poulsgaard, at jeg som Jeppe må knibe mig i armen og spørge: »Sover jeg, eller er jeg vågen?«

Spørgsmålet stillede jeg allerede mig selv, da jeg så hr. Poulsaards skriftlige formulering af spørgsmålet.

Aldrig havde jeg troet, at jeg skulle komme i den situation at se hr. Poulsgaard med spenderbukserne på opfordre mig til at yde bistand ud af kulturministeriets sparsomme reserver. Endnu mere bløffet – og stadig glædeligt overrasket – blev jeg, da jeg her hørte hr. Poulsgaard tale så sympatisk for ligestillingsspørgsmålet. Dette er sandelig en usædvanlig dag.

Jeg kan naturligvis kun have sympati for hr. Poulsaards forkærlighed for kvindelige volleyballspillere, og jeg synes også selv, det er godt, at de får alle de muligheder, de kan få, for at udøve deres idræt. Jeg kan glæde hr. Poulsgaard med, at hr. Poulsgaard nok har været lidt vel hurtigt ude i sit ærinde, for jeg har naturligvis på baggrund af hr. Poulsaards spørgsmål orienteret mig i Dansk Volleyball Forbund, og jeg har forstået, at problemet for forbundet i denne vinter er, at landskamparbejdet har været lidt mere omkostningskrævende, end det somme tider har været før – det kan variere lidt med hensyn til, hvor kampene ligger – og der har altså været nogle lidt kostbare internationale arrangementer. Men heldigvis er det sådan, at man i Dansk Volleyball Forbund har den samme sympati, som hr. Poulsgaard har, for de kvindelige volleyballspillere, og det er mit indtryk, at dameseniorlandsholdet vil komme til at spille med i de arrangementer, de ønsker i denne vinter. Dette være sagt til hr. Poulsaards konkrete ærinde, som jeg virkelig oplevede med megen sympati.

I anledning af hr. Poulsaards mere almen ærinde om, hvorhen tipsmidlerne skal gå, kan jeg blot minde om, at tipstilskuddenes fordeling jo er fastsat ved lov, og at en revision af tipsloven senest i 1976 blev vedtaget af et overvældende flertal af folketingets partier.

Men som sagt, at se hr. Poulsgaard som en varm fortæller for en sådan kulturel aktivitet har været en meget stor oplevelse.

Poulsgaard (FP):

Som det er ministeren bekendt, har jeg altid været en varm fortæller for kulturelle aktiviteter; det kan ikke komme bag på ministeren. Men jeg skal da benytte anledningen, når det er så sjældent, den gives, til at sige tak for den positivitet, ministeren har udvist her. I denne tid, hvor vi står med ungdoms-